

Ofta etur hundur tað, hann sjálvur havnar

Sjálvstýrisflokkurin og Skotlandssiglingin

Politisk viðmerking

Eg má erliga viðganga, at mín fyrsta spontana viðmerking til tíðindasendingina í Sví friggjakvöldið var, at hetta má vera ein vittigheit. Tað kann ikki bera til, at Helena Dam á Neystabø

í ráðasta álvara meinar tað, hon sigur um Skotlandssiglingina, tí hon og Sjálvstýrisflokkurin hava lagt alla orku í at fingið framt beint tað óvugta. Sendingin hevði í hvørfall verið tikið í fullum álvara sum skemt, um hon varð send sum ein partur av nýggjársskemtinum hjá sjónvarpinum.

Og sum um ikki hetta var nóg mikið, so kemur Sámal

Petur í Grund í Sosialinum dagin eftir við viðmerking til somu sigling, sum hann so eftirtrykkliga hevur lagt í oyði. Men nú er tað knappliga Edmund Joensen, Signar á Brúnni og Jóannes Eidesgaard, sum skulu gerast til syndabukkar fyri hesum totalt miseyðnaði samferðslupolitikki, sum Sjálvstýrisflokkurin hevur staðið fyri.

Men hvussu tit venda og snara hesum máli, so er tað veruleikin og sannleikin, sum hevur brennt seg fastan í minninum hjá øllum førøyingum. At tað er ein flokkur, møguleiga stuðlaður av øðrum, sum hava avreitt eina rutu, sum tað almenna við bit og slit hevði bygt upp, og sum hóast trupuleikar bæði figgarligar og tekniskar, hevði eina framtíð framman fyri sær.

Politikkur er sannliga at kunna siggja eitt sindur longur fram enn til dagin í dag og í morgin. Henda rutan hevði, um hon hevði fingið politiska undirtøku frá serliga Sjálvstýrisflokkinum, kunnað ment seg í allar mátar. Og hetta verður, um vit vilja tað ella ei, ein stór ruta í framtíðini.

Um vit koma til eina oljuvinnu, so verður tað júst rutan til Aberdeen, sum fer at veksa, meðan aðrar m.a. tær til Danmark fara kanska at minka. Men heldur ikki hetta sáðu tit í Sjálvstýrisflokkinum.

At so Sjálvstýrisflokkurin harafrat gav Teistan burtur fyri minni enn tað, sum tað almenna hevur brúkt upp á Nólsoy Páll, og at Sjálvstýrisflokkurin harafrat hevur avreitt ein hóp av førøyskum arbeidsplassum til frama fyri útlandsk arbeidsplass, og at Sjálvstýrisflokkurin harafrat hevur

tikið ein ferðamøguleika frá tí vanliga fólkinum, ja tað er bert prógv um, at tit ikki megnaðu uppgávuna at umsita hetta málsøkið.

Helena Dam á Neystabø hevði hug at geva Fólka-flokkinum skyldina fyri, at Skotlandsrutan varð privatiserað ella givin til teir privatu, sum rættari er. Tað er møguligt, at so er, men tað er ein vánalig politisk undanfarsla, ikki at kunna standa við tær avgerðir, sum tit saman við øðrum hava tikið í hesum máli.

Í samgonguskjalinum hjá sitandi samgongu, sum Sjálvstýrisflokkurin var partur av og hevði verið partur av, um hann hevði sloppið at hildið fram, stendur: »Samferðslan við útheimin má verða skipað soleiðis, at hon - á privatum hondum - tryggjar útflutningsvinnuni best møgulig kor».

Í samgonguskjalinum, sum vit skrivað undir saman við samgonguni í sept. 1994 stendur: »Samferðslan við útheimin má verða skipað soleiðis, at hon tryggjar útflutningsvinnuni best møgulig kor».

Munurin er, at vit ikki tóku undir við orðingini »á privatum hondum«, men tað hevur Sjálvstýrisflokkurin.

Eg hugsi ikki, at tað var so nógv, tí at tit endiliga vildu sleppa at halda fram í samgongu, jú møguliga tað eisini, men fyrst og fremst tí, at tit taka undir við privatiseringspolitikkinum. Tað haldi eg, at tykkara lutur í landsstýrinum, so týðiliga visti, aftaná at vit mynstraðu av.

Men Helena Dam á Neystabø, munurin er ikki bert ein orðing, men tann

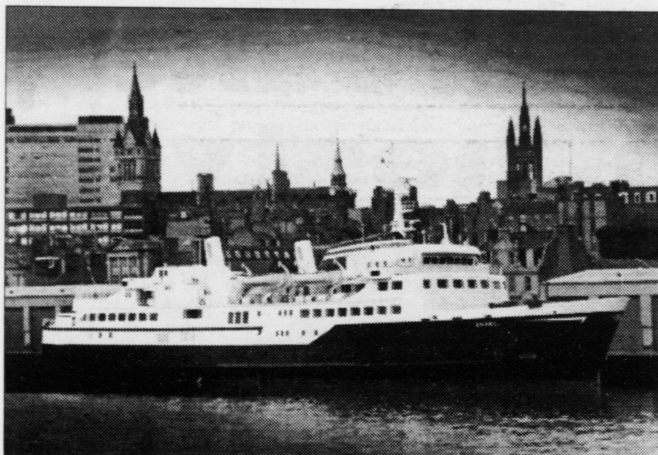
Jóannes Eidesgaard

veruleiki, at tit aftaná at eingin verji var eftir í samgonguni av hesi rutu, tóku stigið fult út og jarðløgdu rutuna.

Munurin er ikki bert ein orðing, men munurin millum okkara politikk og góðan borgarligan politikk. Speglið tykkum nú í úrlit-inum.

Eitt er so vist, at tað verður ringt hjá Helenu Dam á Neystabø og Sjálvstýrisflokkinum at verða tikið í fullum álvara, tá hetta uppskotið kemur til viðgerðar. Enn einaferð mugu orðini um, at ofta etur hundur tað, hann sjálvur havnar, ásannast.

Jóannes Eidesgaard

Sjálvstýrisflokkurin tekur undir við privatiseringspolitikkinum hjá samgonguni - og havið eisini at tryggja útflutningsvinnuni best møgulig kor á »privatum hondum«. Úrlitið sæst nú, men eitt er so vist, at tað verður ringt hjá Helenu Dam á Neystabø og Sjálvstýrisflokkinum at verða tikið í álvara, tá hetta uppskotið kemur til viðgerðar, sigur Jóannes Eidesgaard

Skulu vit yvirtaka fólkakirkjuna

Tjóðveldisflokkurin hevur lagt fram á Ting lógtingsmál nr. 20/1997 um fyrireiking til yvirtøku av fólkakirkjuni

Politisk viðmerking

Málið er sera viðkomandi fyri okkum limir í fólka-kirkjuni.

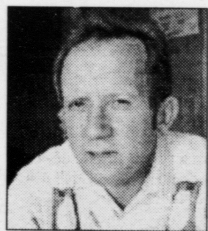
Kirkjan er karmur um andaliga gerandisdag okkara. Hagar verða vit borin til dópin. Har verða vit konfirmerað. Har verða vit vígd í hjúnalag, og haðan verða vit borin til okkara síðsta hvíldarstað, tey ið á landi andast.

Higartil er kirkjan lógarfest og umsitin av donskum myndugleikum. Haðani koma allar avgerðir um yvirorðnaðu leiðslu og fyriskipan kirkjunnar. Vit hava í seinastuni verið vitni til rættuliga grundleggjandi broytingar innan leiðslu

kirkjunnar millum bisp og onnur, og í hesum sambandi tykist mangt vera í stríð við læru bíbliunnar, og tí tykist mær í hvussu so er at leiðsla kirkjunnar eigur at verða flutt til okkara, tí broytingarnar í donsku skipanini eru við at maa støði undan kenslu okkara fyri, at kirkjan er andaligi grundvøllur okkara at umsita og greina okkum læru bíbliunnar.

Danska umsitingin hevur umboð síni í kirkjuni í Føroyum gjøgnum bisp og prestar. Haðan verða teir lóntir, og haðan fáa teir forskriftir um dagliga arbeiði sítt, og iðgjøgnum teir fáa vit so andaliga fólina, ið fólka-kirkjan fyrirsitur.

Tá nú uppskot er frammi í Lógtingin um at kirkjan og fyrisiting hennara verður flutt til Føroyar, og at vit sostatt verða loyst frá

Eyðun Videre

»ókirjuliga« árinum í Danmark, so dugi eg ikki rættuliga at skilja ágangin ímóti hesi ætlan frá andaligu kirkjutænaranum okkara, sum í seinastuni hava útalað seg, nevniliga Hans Jákup Joensen bisp og sóknarprestinn á Sandi, Jákup Reinert Hansen.

Eg var sera vónsvikin av vánaligu viðgerðini hjá bisp okkara í sjónvarpin-

um, men serliga havi eg umhugað greinina í Dimmaletting 05. febr. frá Jákup R. Hansen, presti okkara í Sandoyenni.

Viðtalið við Jákup R. Hansen, ið eg rokni við er rætt endurgivið, fari eg at nema eitt sindur nærri við: »Uppskot Tjóðveldisflokksins vónaði hann av fullum hjarta varð ið samtykt, at hetta var tómt, at vit ikki vita hvat fyri »modell« vit fáa við yvirtøku. Hvat meinast við her? Er hetta ikki eitt Guðshús, hvørs innihald byggir á bíbliuna? Er talan um nakað villingsarsamt »modell«, ið eg og onnur kirkjufólk ikki vita um?

»Uppskotið er illa fyrireikað, og her er tinn grundarlag at byggja eina so stóra yvirtøku á. »Politikarar roynt at trýsta eitt mál iðgjøgnum«, og at »hetta er eitt reint politiskt tiltak at yvirtaka føroysku fólka-kirkjuna«. Sjálvandi er hetta

politiskt tiltak, tá lógtingið hevur lóggávumyndugleika eftir eina yvirtøku. Tó, meðan kirkjuliðið »eigur« kirkjurnar, so eru tær undir danskari fyrisiting og avgerðarætti gjøgnum dansk ar tænaustmenn í kirkjuligu fyrisitingini, og tá vit kenna, hvussu hesir myndugleikar, serliga navngivnir bispur, liva í gerandisdægnum í stríð við bíbliuna, so er upp á hægstu tíð at koma sær undan hesum myndugleika!

JRH vísir á yvirtøku kirkjuna í Grønlandi, at fleiri prestaembætti ikki eru sett, at fyrimunur okkara í dag er, at danir gjalda prestalønina! Er her meðni talan um at fáa eitt lønað starv, so er trupulleikin ein heilt annar, og eigur ikki at verða tengdur at fólka-kirkjuni, tí í tí sambandi er ikki talan um pengar, men um eitt andaligt innihald!

Seinni verður vist á, at ein yvirtøka hevur sama trupulleika við sær, sum samfelagslívið í dag hevur viðvíkjandi miðstaðarøkinum og at tað verður trupult at røkja kirkjunnar, og at hetta í seinasta enda vil føra til at talan verður um eina »dis-count-kirkju«. Her er so langt úti, at eg vil ikki gera viðmerkingar!

»Lívið innan føroyska

kirkjugátt er rættiliga serføroyskt. »Fólka-kirkjan er nógv meiri sjónlig enn í Danmark, hon hevur nógv størri týðning í gerandisdægnum hjá fólki. Jú, men hetta er ikki treytað av danskari lóggávu, men førøyskum lyndisýðkeni!

Tað mest ógvushina er tó í endanum á greinini, har tað stendur, at JRH óttast fyri, »at avleiðingin av einari yvirtøku í síðsta enda verður, at Fólka-kirkjan, sum vit kenna hana í dag, dettur burtur. Tað merkir, at beinleiðis sambandið við eitt nú skúlan og Ólavsøku dettur burtur«!!!

Her verður fasthildið, at sambandið millum kirkjuna og samfelagið er bert tengt at teirri donsku lóggávuni, men ikki at viljanum og ynskjunum hjá føroyska kirkjufólkinum! So hava vit hoyrt tað!

Sum fastur kirkjugangari og kirkjutænari kann eg ikki taka undir við nevndu sjónarmiðum, men mín sannføring er framvegis, at málsøkið fólka-kirkjan eigur at verða yvirtikin sum førøyskt sermál, og umsitin av førøyskum myndugleika.

Fyri mær er kirkn meir enn bispakápa ella ein prestakjoli.

Eyðun Videre